

התוכן

ערב שבועות

3	הדלקת הנרות	2	ערוב תבשילין
4	מנחה לערב שבועות	2	ערוב תחומין

ליל שבועות

40	תקן ליל שבועות	17	מעריב
137	קריאת שמע על המטה	30	קדוש
142	משניות ביכורים	31	ברכת המזון
		36	למוד התורה במשך כל הלילה

יום שבועות

	הפטרה		שחרית
255	הזכרת נשמות	152	השכמת הבוקר
258	יה אלי	152	לבישת ציצית
263	מוסף	153	עטיפת טלית
266	נשיאת כפים	155	ברכות השחר
279	שיר של יום	162	קרבנות
290	קדושא רבא	169	קריש דרבנן
292	ברכת המזון	170	פסוקי רזמרה
31	ברכת מעין שלש	171	ברוך שאמר
293		187	נשמת
	מנחה	190	קריאת שמע וברכותיה
294	קרבנות	199	שמונה עשרה / עמידה
297	אשרי ובא לציון	206	חזרת הש"ץ
299	שמונה עשרה / עמידה	232	הלל
	מוצאי יום טוב	237	מגילת רות
306	מעריב	243	הוצאת ספר תורה
318	קידוש לבנה	246	אקדמות
320	הבדלה	250	מי שבך
321	פסוקים לשמות אנשים	251	קריאת התורה
325	לקט הלכות ומנהגים	254	מפטיר

﴿ ערובי תבשילין ﴾

כשחל שבעות ביום ששי, עושים עירוב תבשילין ביום חמישי, ערב שבעות.

אוחז הערוב של פת ותבשיל בידו, ואומר את הברכה והאמירה הבאות. יש לומר את הנוסח המתאים המוקף בסוגריים. המערב בעד בני עירו, מוסיף את המוקף בסוגריים, ויזכה להם העירוב עלי אחר, ולכתחילה לא יזכה עלי אשתו או בניו של המערב (אמילו גדולים, כשסמוכים על שלחנו, ובדיעבד יש להקל).

**בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ עַל מִצְוַת עֶרֶב.**

**בְּהַדְיָן עֶרֶבָא יְהִיא שָׂרָא לָנָא לְאַפּוּיִי וּלְבִשׁוּלִי
וּלְאַטְמוּנִי וּלְאַדְלוּקִי שְׂרָגָא וּלְתַקְנָא
וּלְמַעַבְדָּא כָּל צְרַכְנָא, מִיּוֹמָא טַבָּא לְשַׁבְּתָא [לָנָא
וּלְכָל יִשְׂרָאֵל הַדְרִים בְּעִיר הַזֹּאת].**

תרגום ללשון הקודש:

בוה הערוב יהיה מותר לנו לאפות, לבשל, להטמין, להדליק נר, לתקן, ולעשות כל צרכנו מיום טוב לשבת [לנו ולכל ישראל הדרים בעיר הזאת].

﴿ ערובי תחומין ﴾

מניח את המזון המיועד לערוב במקום שמור, ואומר את הברכה והאמירה הבאות. יש לומר את הנוסח המתאים המוקף בסוגריים.

**בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ עַל מִצְוַת עֶרֶב.**

**בְּזֶה הָעֶרֶב יְהִיא מְתָר [לִי/לָנוּ] לִילָךְ מִמָּקוֹם זֶה
אֶלְפִים אָמָה לְכָל רוּחַ בְּיוֹם טוֹב זֶה.**

«הדלקת הנרות»

בליל יום טוב שבועות מדליקים נרות ומברכים שתי ברכות.

יש שנהגות שהאשה מדליקה קודם את הנרות ואח"כ מכסה את עיניה כדי שלא תיהנה מאור הנרות, ומברכת את הברכות ואז מסירה את ידיה ומסתכלת מעט על הנרות, וזה נחשב "עובר לעשייתך", ויש שמברכות לפני ההדלקה [ראה ש"ע או"ח רסג ה ומשנה ברורה שם].

[אסור ליצור אש חדשה ביום טוב – כגון בהצתת נפרור על ידי שפשוף. לכן
בליל יום טוב יש להדליק את הנרות על ידי העברה מאש קיימת.]

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר שֶׁל יוֹם טוֹב.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁהַחֲיֵינוּ
וְקִיָּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לְזְמַן הַזֶּה.

נוהגות הנשים לומר תחינה זו לאחר ההדלקה. יש להוסיף המלים שבסוגריים לפי הענין.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁתְּחַוֶּנּוּ
אוֹתִי [וְאֵת אִישִׁי, וְאֵת בְּנֵי, וְאֵת בְּנוֹתַי, וְאֵת
אֲבִי, וְאֵת אִמִּי] וְאֵת כָּל קְרוֹבֵי; וְתִתֵּן לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל
חַיִּים טוֹבִים וְאַרוּפִים; וְתִזְכְּרֵנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹבָה וּבְרָכָה;
וְתִפְקְדֵנוּ בְּפִקְדַת יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים; וְתִבְרַכְנוּ בְּרָכוֹת
גְּדוּלוֹת; וְתִשְׁלִים בְּתֵינּוּ; וְתִשְׁכַּן שְׂכִינְתְּךָ בֵּינֵינוּ. וְזַכֵּנִי
לְגִדּוֹל בָּנִים וּבָנֵי בָנִים חֲכָמִים וְנְבוֹנִים, אוֹהֲבֵי יְהוָה, יְרֵאֵי
אֱלֹהִים, אֲנָשֵׁי אֱמֶת, זְרַע קִדְּשׁ, בֵּיהוּדָה דְּבָקִים, וּמְאִירִים
אֵת הָעוֹלָם בְּתוֹרָה וּבְמַעֲשָׂים טוֹבִים, וּבְכָל מְלָאכַת
עֲבוֹדַת הַבּוֹרָא. אָנָּה, שְׁמַע אֵת תְּחִנָּתִי בְּעַת הַזֹּאת,
בְּזִכּוֹת שְׂרָה וּרְבֵקָה וְרַחֵל וְלֵאָה אֲמוֹתֵינוּ, וְהָאֵר נִרְנוּ
שֶׁלֹּא יִכְבֶּה לְעוֹלָם וָעֶד, וְהָאֵר פְּנֵיךָ וּנְשָׁעָה. אָמֵן.

﴿ מנחה לערב שבועות ﴾

יש נוהגים לומר קרבנות במנחה. ברוב קהילות מתחילים "אשרי" (עמ' 17)

קרבנות

שמות ליוזכא

וַיְדַבֵּר יהוה אל מֹשֶׁה לֵאמֹר. וְעֲשִׂיתָ בַיּוֹר נְחֹשֶׁת, וְכִנּוּ נְחֹשֶׁת, לְרַחֲצָהּ, וְנָתַתָּ אֹתוֹ בֵּין אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ, וְנָתַתָּ שָׁמָּה מַיִם. וְרַחְצוּ אֶהָרָן וּבָנָיו מִמֶּנּוּ, אֶת יְדֵיהֶם וְאֶת רַגְלֵיהֶם. בְּבֹאֵם אֶל אֹהֶל מוֹעֵד יִרְחְצוּ מַיִם וְלֹא יָמָתוּ, אוֹ בְּגָשְׁתֶּם אֶל הַמִּזְבֵּחַ לְשֵׁרֵת הַהַקְטִיר אֲשֶׁה לַיהוָה. וְרַחְצוּ יְדֵיהֶם וּרַגְלֵיהֶם וְלֹא יָמָתוּ, וְהִיָּתָה לָהֶם חֻק עוֹלָם, לוֹ וּלְזֶרְעוֹ לְדֹרֹתָם.

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּרְחַם עָלֵינוּ וְתִמְחַל לָנוּ עַל כָּל חַטָּאתֵינוּ, וְתִכַּפֵּר לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ, וְתִסְלַח לָנוּ עַל כָּל פְּשָׁעֵינוּ, וְשִׁיבֵנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ קָרְבַּן הַתְּמִיד שְׂזִכָּפָר בְּעֲדָנוּ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּבָה עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עֲבָדְךָ, מִפִּי כְבוֹדְךָ, כְּאָמֹר:

לדעת המגן אברהם (סימן מ"ו) יש לומר פסוקי הקרבנות בעמידה. כבעת הקרבנות.
אך לדעת אחרים אפשר לאמרם בישיבה (שערי תשובה שם).
במודבר כתא"ח

וַיְדַבֵּר יהוה אל מֹשֶׁה לֵאמֹר. צוֹ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם, אֶת קַרְבְּנֵי לַחֲמֵי לְאִשִּׁי, רֵיחַ נִיחָחִי, תִּשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְּמוֹעֵדוֹ. וְאָמַרְתָּ לָהֶם, זֶה הָאֲשֶׁה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לַיהוָה, כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם, שְׁנַיִם לַיּוֹם, עֶלְהָ תְּמִיד. אֶת הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֶּקֶר, וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשְּׂנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבָּיִם. וְעֲשִׂירִית הָאֵיפָה סֶלֶת לְמִנְחָה, בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן פְּתִית רְבִיעֵת הַהֵינִן. עֶלְת תְּמִיד, הָעֲשִׂיָה בְּהַר סִינַי, לְרֵיחַ נִיחָח, אֲשֶׁה לַיהוָה. וְנִסְכּוֹ רְבִיעֵת הַהֵינִן לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד, בַּקֶּדֶשׁ הַסֶּף נֶסֶף שְׂכַר לַיהוָה. וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשְּׂנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבָּיִם, כְּמִנְחַת הַבֶּקֶר וְכִנְסָכוּ תַעֲשֶׂה, אֲשֶׁה רֵיחַ נִיחָח לַיהוָה.

וְשַׁחַט אֹתוֹ עַל יֶרֶךְ הַמִּזְבֵּחַ צִפְנָה לְפָנֵי יְהוָה, וְזָרְקוּ בְּנֵי אֶהָרָן הַכֹּהֲנִים אֶת דָּמֹו עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב.¹

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּהֵא אֲמִירָה זוֹ חֲשׂוּבָה וּמְקַבְּלָת וּמְרַצָּה לְפָנֶיךָ כְּאֵלוֹ הַקְּרָבָנוּ קָרְבַּן הַתְּמִיד בְּמוֹעֵדוֹ וּבְמִקוֹמוֹ וְכֵהֲלַכְתּוּ.

קטורת

אֵתָהּ הוא יהוה אֱלֹהֵינוּ שֶׁהִקְטִירוּ אֲבוֹתֵינוּ לִפְנֵיךָ אֶת קִטְרַת הַסַּמִּים
בְּזֶמַן שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ הַזֶּה קַיִם, כְּאֲשֶׁר צִוִּית אֹתָם עַל יְדֵי מֹשֶׁה
נְבִיאֲךָ, כְּכָתוּב בַּחֻרְתָּךְ:

שמות ל"ד-ל"ו, ז"ח

וַיֹּאמֶר יהוה אֵל מֹשֶׁה, קַח לָךְ סַמִּים, נֹטֶף וּשְׁחֹלֶת וְחֹלְבָנָה,
סַמִּים וּלְבָנָה וְכֹה, בַד בְּבַד יִהְיֶה. וַעֲשִׂיתָ אֹתָהּ קִטְרַת,
רִקְחָ, מַעֲשֵׂה רוֹקַח, מִמֶּלֶח, טְהוֹר, קָדָשׁ. וּשְׁחַקֵּת מִמֶּנָּה הַדֶּק,
וְנִתְמָה מִמֶּנָּה לִפְנֵי הָעֵדֻת בְּאֶהֱל מוֹעֵד אֲשֶׁר אֲנֹעַד לָךְ שָׁמָּה,
קָדָשׁ קָדָשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם.

וְנֹאמַר: וְהִקְטִיר עָלָיו אֶהְרֹן קִטְרַת סַמִּים, בְּבִקְר בְּבִקְר,
בְּהִיטִיבוֹ אֶת הַנֶּזֶר יִקְטִירָנָה. וּבְהֵעֲלֹת אֶהְרֹן אֶת הַנֶּזֶר בֵּין
הָעֲרֻבִים, יִקְטִירָנָה, קִטְרַת תָּמִיד לִפְנֵי יְהוָה לְדֹרֹתֵיכֶם.

כריתות ו', ירושלמי יומא ד"ח

תָּנוּ רַבָּנָן, פְּטוּם הַקִּטְרַת בֵּיצֵד. שְׁלֹשׁ מְאוֹת וּשְׁשִׁים
וּשְׁמוֹנֶה מְנִים הָיוּ בָּהּ. שְׁלֹשׁ מְאוֹת וּשְׁשִׁים
וְחֲמִשָּׁה כְּמִנְיֵן יְמוֹת הַחֲמָה – מְנָה לְכָל יוֹם, פָּרַס בְּשַׁחֲרִית
וּפָרַס בֵּין הָעֲרֻבִים; וּשְׁלֹשָׁה מְנִים יִתְרִים, שְׁמֵהֶם מְכַנִּיס כֹּהֵן
גָּדוֹל מְלֵא חֶפְזוֹ בְּיוֹם הַכִּפְּרִים. וּמְחֻזְרֵן לְמַכְתָּשֶׁת בְּעֶרְב
יוֹם הַכִּפְּרִים, וְשׁוֹחֲקוֹן יָפָה יָפָה כְּדֵי שְׁתֵּהא דָקָה מִן הַדָּקָה.
וְאַחַד עֶשֶׂר סְמָנִים הָיוּ בָּהּ, וְאֵלוֹ הֵן: (א) הַצָּרִי, (ב) וְהַצָּפְרוֹן,
(ג) הַחֹלְבָנָה, (ד) וְהַלְּבוֹנָה, מִשְׁקַל שְׁבַעִים שְׁבַעִים מְנָה; (ה) מוֹר,
(ו) וְקִצְיָעָה, (ז) שְׁבֹלֶת נֶרֶד, (ח) וְכֶרֶם, מִשְׁקַל שְׁשֵׁה עֶשֶׂר שְׁשֵׁה
עֶשֶׂר מְנָה; (ט) הַקֶּשֶׁט שְׁנַיִם עֶשֶׂר, (י) וְקַלּוּפָה שְׁלֹשָׁה, (יא) וְקִנְמוֹן
תְּשַׁעָה. בְּרִית בְּרִשִׁינָה תְשַׁעָה קִבִּין; יֵין קִפְרִיסִין סְאִין תִּלְתָּא
וְקִבִּין תִּלְתָּא, וְאִם אֵין לֹו יֵין קִפְרִיסִין, מְבִיא חֲמַר חוֹרְזֵן
עֲתִיק; מְלַח סְדוּמִית רְבַע (הַקָּב); מַעֲלָה עֶשֶׂן כָּל שְׁהוּא. רַבִּי
נֶתָן הַבְּבִלִי אוֹמֵר: אֵף כֶּפֶת הַיֶּרֶדָן כָּל שְׁהוּא. וְאִם נָתַן בָּהּ
דְּבַשׁ, פְּסָלָהּ. וְאִם חֲסַר אַחַת מִכָּל סְמָנֶיהָ, חִיב מִיתָהּ.

רַבִּין שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר: הַצָּרִי אֵינוֹ אֵלָא שְׁרָף הַנוֹטֶף
מִעֲצֵי הַקֶּשֶׁף. בְּרִית בְּרִשִׁינָה לָמָּה הִיא בָּאָה, כְּדֵי לִיפּוֹת